

Spoštovane in spoštovani,

V veliko veselje in čast mi je odpreti razstavo Digitalni spomini Dušana Berceta, saj gre za tematiko, na katero sem osebno močno navezan. Dušan se namreč ukvarja z zelo pomembnim sociotehnološkim obdobjem, času od konca sedemdesetih let, skozi osemdeseta in vse do začetka devetdesetih let našega stoletja, ko so družbo, trge in seveda tudi gospodinjstva, če hočete, preplavili osebni računalniki.

Kot sem dejal, ne gre samo za tehnološki fenomen, ampak tudi sociološki. Res je, da velike tehnološke napredke in preboje tudi sicer posledično spremljajo velike družbene spremembe, ki se jih včasih zavedamo, včasih pa tudi ne. Upam si trditi, da se izjemne pomembnosti vzpona osebnih računalnikov danes niti ne zavedamo v zadostni meri.

Pričujoča razstava skuša popraviti ta zdrs v zgodovinskem spominu in nas opomniti na čase, ko je bilo imeti osebni računalnik nekaj izjemno vznemirljivega, revolucionarnega in navdihujočega, ko smo kar čutili, kako skozi ta vrata stopamo v 21. stoletje. S patosom ali brez.

Vse kar se je zgodilo potem, v kontekstu današnje razstave niti ni tako pomembno, je pa gotovo neizbrisno vzročno povezano. Po domače povedano: brez teh starodobnih mlinčkov bi bil današnji svet močno drugačen.

Predstavljajte si, kakšno vrhunsko doživetje je za povprečnega mulca ali mulko predstavljal ZX81, Spectrum, C64, Amiga, Apple II ali ST1040! In ne samo za mularijo, navdušenje je bilo transgeneracijsko, sploh ko so v igro stopili še PCji in dokončno utrdili status osebnih računalnikov tudi za poslovno uporabo. In kakšen vpliv je ta fenomen, gledano retrospektivno, imel na nas, skupinsko in posamično.

In če pomislimo, da imamo v tem trenutku v žepih računalnike, ki so procesorsko tisočkrat močnejši in spominsko milijonkrat obsežnejši, postane to deviško navdušenje iz začetka osemdesetih toliko bolj razumljivo.

Koliko od nas je prej sploh videlo v živo kako deluje računalnik? Okej, ne trdim, da računalniški centri z velikimi mainframe stroji niso prirejali ekskurzij, toda da bi lahko navaden smrtnik sam programiral ali pa se zgolj igral z računalnikom? O, ne.

Zato je pojav osebnih računalnikov in njihov vstop v naše domove poleg tehnološke podlage za množično uporabo pomenil tudi socialno psihološko spremembo: računalniki niso bili več bavnjav za tehnofobe in nedostopne sanje za tehnofrike.

Razstava Digitalni spomini nam odstira pogled na tehnologijo in čas, ki smo ga morda že malce pozabili. Čeprav se mi osebno zdi, da je minilo komaj kakšnih petnajst in ne štirideset let, kar sem prvič dobil v roke Texasov programabilni žepni kalkulator in kasneje ZX81, Spectrum ter ostale mlinčke, se mi ob Dušanovi razstavi odpirajo sladki pozabljeni spomini, hkrati pa me preveva enako navdušenje, kot kadar slišim kakšen briljanten komad, ki ga nisem slišal že več desetletij.

Iskreno upam, da boste vsaj kanček tega navdušenja občutili tudi vi.

Naj za konec povem še to: v okviru razstave Digitalni spomini bodo organizirane tudi štiri praktične delavnice:

SREDA 21. 2. 2018 ob 18. Uri

Pisarniška opravila s programom Framework 3

(PC XT, MS-DOS 3.3)

PETEK 23. 2. 2018 ob 18. uri
Ustvarjanje glasbe s programom Scream Tracker 3
(486, MS-DOS 6.22)

PETEK 2. 3. 2018 ob 18. uri
Programiranje v okolju Basic
(ZX Spectrum)

PETEK 9. 3. 2018 ob 18. uri
Izdelava transparentov s programom Banner Mania
(PC XT, MS-DOS 3.3)

Razstava je odprta. Hvala za obisk!